

Когато трябваше да се произнесе върху творбата на някой от членовете, Димов беше много деликатен. А ние с нетърпение очаквахме оценката му особено що се отнася до произведенията на прозата. Димов винаги се стараеше да не обиди, да не обезсърди. Казваше например, че другарят е вложил в работата си много труд, но има сили и трябва непременно да поработи още. Това ще бъде от полза и за него, и за колектива.

Извадки от протоколната книга на колектива "Хр.Смирненски"
и пояснения към тях.

1-ви април, 1946 г.

Състояло се е творческо обсъждане на поемата на Пейо Долев /бил преди Девети председател на нелегалния кръжок "П.К.Яворов", добър и прогресивен поет/ "Поема за Митко Фантето и отряда "А.Иванов". Докато някои се опитват тесногърдо да подценят и отрекат поемата, Димов казва: "От гледна точка на съдържанието поемата е хубава. Читам се обаче дали това, което е дадено в тази форма не пречи да се развие още по-голям драматизъм".

Аз му казвах Митко. Той не е възражавал против това.

За Председател Димов е избран на 18.II.1947г. Димов и Джангозов са получили по 15 гласа — най-много гласове от предложените. При съствували са 18 души с право на глас. Ръководството е разпределило функциите си на 20 февруари. Димов става председател, Джангозов — адм. секретар. Организационен секретар е К. Костов — Конпривата. По такъв начин тук Димов фактически набира стаж за ръководство на литературен творчески колектив.

Най-напред се хвърляше на очи неговата необикновена скромност. После можеш вече да почувствуваш неговата дълбочина, мъдрост, аристократизъм на духа.

В най-общия план за работата на колектива е поставена задача да се създаде архив на съпротивата, който да служи като източник на жизнен материал за творците. С тази цел канехме участници в съпротивата, в стачните борби да разказват спомени. И той присъствуваше на тези събрания. Канили сме Мороза /командир на бригада "Хр.Ботев"/, Георги Серкеджиев — Пашката, Андон Шопов — Рачо, сега генерал /к-р на бригада "Г.Димитров"/, Никола Балканджиев и Петър Загорлиев /те двамата говориха за профсъюзното движение и стачките/, Лимонка Атанасова /активистка на партията — тютюноработничка/ и др.

Димов си казваше, че по природа той не е подходящ за участник в борба. Затова тази форма на работа беше за него добре дошла.